

РЕШЕНИЕ

№ 7219

гр. София, 11.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **9856** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 208 - чл. 228 АПК вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН.

С решение без номер от 01.09.2020г., постановено по НАХД № 13413/ 2019 г. на СРС, НО, 114 състав е потвърден Електронен фиш серия К № 2722525, издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на А. Ц. Г. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], [на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв. за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Срещу решението е подадена касационна жалба от А. Ц. Г. с оплаквания, че същото е незаконосъобразно и постановено при съществено нарушени ена процесуалния и материалния закон. Твърди, че като физическо лице никога не е бил собственик на автомобила, нито ползвател на посочения в ЕФ автомобил., който бил собственост на юридическо лице и намира приложение чл.188, ал.2 ЗДвП. Тази разпоредба не била посочена в ЕФ, което съставлявало основание за неговата отмяна. Претендира и допуснато процесуално нарушение, тъй като не били уважени доказателствените искания по въззивната жалба - да бъде събрано като доказателство заповед на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с която да се удостовери, че лицето, извършило проверката е оправомощено да я извърши и протокол за използване на техническо средство или система по чл.10, ал.1 от Наредба 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани

технически средства и системи за контрол на правилата за движението по пътищата. Също не се съдържаха доказателства, че проверките са извършени по правилата на чл.47, ал.1, т.1-т.3 от Закона за измерванията, както и, че това било сторено от лице по чл.50 от същия закон.

По тези съображения - касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК - неправилно приложение на закона, се иска касационната инстанция да постанови отмяната на съдебното решение и на ЕФ. В съдебно заседание,редовно призован, касаторът не е взел участие нито лично нито чрез представител.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, не е представила отговор по касационната жалба и не е взел участие в съдебното заседание.

Прокурорът - С. при Софийска градска прокуратура, даде заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Пред касационната инстанция не са събрани доказателства.

Административен съд София - град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл. 211, ал. 1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

При извършената касационна проверка по чл. 218 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, касационната инстанция приема за установено следното:

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл. 220 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН фактически установявания на първоинстанционния съд, на 25.04.2019г. в 04.53 часа в [населено място], [улица]срещу плувен център „М.Л." с посока на движение от телевизионна кула към посолството на Румъния, с техническо средство S. L. E. 400 е засечена скоростта на движение на МПС „ТОЙОТА А., с регистрационен номер СА7616ХМ, отчетена е скорост на движение 78 км/ч, при разрешена 50 км/ч или превъзпитие с 28 км/ч. Като собственик, на когото е регистрирано МПС е посочен А. Ц. Г.. Въз основа на тези данни е издаден електронен фиш от СДВР, с който била наложена глоба в размер на 100 лв. на собственика на автомобила за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че атакуваният електронен фиш е издаден в резултат на процедура без съществени нарушения, със задължителните съгласно чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, за реално извършено от санкционираното лице деяние, съставляващо административно нарушение по чл. 21, ал. 2 ЗДвП, с налагане на наказание по вид и размер, съответстващи на определените от закона.

Относно наказателно отговорното лице, въззивният съд се е позовал на чл.88, ал.1 ЗДвП, съгласно която отговорността за извършеното нарушение е на собственика или този, на когото е предоставено управлението на МПС, а в конкретният случай не били ангажирани доказателства друг да е извършил нарушението.

По наведените касационни основания съдът намира следното:

1.По административно-наказателната преписка са представени доказателства за собствеността на въпросния автомобил - на Адвокатско дружество Г. и съдружници“ - справка, в която са посочени две физически лица, едното от които е А. Г.. Също са представени удостоверение за одобрен тип средство за измерване №09.10.4823 и

Протокол за проверка №81-С-И./07.11.18г., издаден от експерт при Отдел „Изпитване на средствата за измерване, при Български институт по метрология.

2. Що се касае до възраженията в касационната жалба, че въззивният съд неправилно не е събрал като доказателства заповед на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с която да се удостовери, че лицето, извършило проверката е оправомощено да я извърши и протокол за използване на техническо средство или система по чл.10, ал.1 от Наредба 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движението по пътищата, както и доказателства, че проверките са извършени по правилата на чл.47, ал.1, т.1-т.3 от Закона за измерванията, както и, че това било сторено от лице по чл.50 от същия закон, то същите са необосновани. С тези доказателствени искания касаторът цели безспорно да оспори изпълнението на законовите изисквания по отношение на използваното техническо средство за установяване на скоростта на движение.

Пред въззивния съд са представени доказателства за техническото средство - удостоверение за одобрен тип средство за измерване №09.10.4823 и Протокол за проверка №81-С-И./07.11.18г., издаден от експерт при Отдел „Изпитване на средствата за измерване, при Български институт по метрология, които съставляват индивидуални административни актове. Проверка за тяхната законосъобразност, в това число компетентността на органа, не може да бъде извършвана и преценявана инцидентно в производството по чл.63, ал.1 вр. чл.84 ЗАНН, доколкото по реда на НПК към който препраща последната разпоредба, въззивният съд няма такава правораздавателна компетентност. Съгласно чл.128, ал.1 АПК, компетентността да разглеждат оспорвания срещу административни актове, имат административните съдилища.

По тези съображения, неуважаването на доказателствените искания по въззивната жалба, не съставлява нарушение, относимо към предмета на правния спор и преценката на въззивния съд за законосъобразността на процесния ЕФ.

3.По отношение на възраженията, че наказаното с процесния ЕФ лице не е собственик на автомобила, както и, че чл.188, ал.2 ЗДвП, приложим според касатора, не бил посочен в ЕФ, също са неоснователни. След установяване на собственика на лекия автомобил е издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, а касаторът по справката за собственост е посочен като лице, законен представител на юридическото лице - адвокатското дружество, собственик на процесния автомобил.

Неоснователно е и възражението на касатора, че не било установено по категоричен начин, че той е извършил нарушението. В случая отговорността на касатора е допустимо да бъде ангажирана за описаното в ЕФ административно нарушение. След обективизирането на нарушението, въз основа на постъпили и обработени данни за нарушение от автоматизирано техническо средство, е установено, че МПС, при управление на което е осъществено нарушението е собственост на Адвокатско дружество „Г. и съдружници“ от 10.04.2019г., а касаторът е вписан като лице, негов представляващ, което се установява и от публичния регистър на адвокатските дружества при САК. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр.1, вр. чл. 188, ал. 2 ЗДвП, при извършване на нарушение при управление на превозно средство, собственост на юридическо лице, с електронен фиш може да бъде наложена единствено глоба или на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е

предоставено управлението на моторното превозно средство. Следователно касаторът като физическо лице, попада в обхвата на лицата по чл. 188, ал. 2 ЗДвП. Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП собственикът на превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, разполага с две възможности - в 14- дневен срок от получаване на електронния фиш да заплати глобата или да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 от същата разпоредба за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В разглеждания случай такива данни не са посочени нито по реда на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, нито във въззивното производство. Обстоятелството, че адвокатското дружество, собственик на автомобила, се представлява от касатора, не води до незаконосъобразност на електронния фиш, доколкото може да бъде санкциониран за процесното нарушение. В хода на производството не е установено по допустим процесуален ред, че друго лице е управлявало автомобила по време на извършване на нарушението. Касаторът не е посочил лице или лица, на които в качеството си на законен представител на дружеството е предоставил управлението на МПС към този момент.

Обстоятелството, че не е посочен чл.188, ал.2 ЗДвП в ЕФ, не съставлява основание за отмяната му, доколкото тази разпоредба индивидуализира отговорността на лицето като собственик, което обстоятелство се съдържа в процесния ЕФ и като качество на наказаното лице

Въз основа на изложеното, споделят се изводите на въззивния съд, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана с електронен фиш серия К № 2722525 на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

След извършената касационна проверка на оспореното решение, касационната инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. В рамките на дължимата се по чл. 218, ал. 2 АПК служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. Не се установиха касационни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 - 2 НПК за отмяна на съдебното решение, което съгласно чл. 221, ал. 2, пр.1 АПК, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София - град, XI -ти касационен състав
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение без номер от 01.09.2020 г. по НАХД № 134138/2019 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

